

Zevenentachtig

Half juni ben ik 87 geworden. Het wende meteen! Maar ja, daar heb ik dan ook 86 jaar op geoefend! Veel gelukwensen gehad, ook vanuit onze Duif vandaan, waarvoor heel hartelijk dank.

Goede wensen wennen nooit. Ze zijn net een warm bad: een Duifbad, zo gezegd, vertolkt op een mooie homemade felicitatiekaart. Allemaal natuurlijk in dank aanvaard!

Wat eigenlijk een beetje nieuw is bij dit fenomeen van ouder worden: de beelden en beeldjes van vroeger – je kinderjaren, de eerste stappen en stapjes op het grote wereldparcours worden steeds meer en ongevraagd onder je neus geduwd. Zo had ik laatst opeens de zondagse beelden van toen voor ogen. Na het uitgebreide ontbijt als afsluiting van de Hoogmis maakten we een zondagse wandeling. Dat leverde wel meteen een teleurstelling op. We gingen altijd de andere kant op, niet de kant van de plaats waar de ijskar van de Sierkan stond.

Een ander beeld leverde mijn vader die steevast, na een paar passen zei: 'Het kan me niet schelen wat je doet, als je je voeten maar goed zet!' Ik had in mijn prille levensjaren de neiging om vooral mijn rechervoet heel erg naar binnen te zetten. Nou, maar deed ik dat, zette ik met veel inzet mijn voeten beter neer, dan gingen we toch niet de kant van de ijskar op.

En hij zei toch dat het hem niet kon schelen wat ik deed? Waarom dan niet rechtsomkeer maken naar die lonkende ijskar?

Nee, we gingen altijd het Vondelpark in. Naar de 'grote speelplaats'. Daar kwam ik veel. Om te spelen met andere kinderen. Het theepaviljoen naast de speelplaats betraden we nooit. Was niet erg. Die hadden toch geen ijs.

Ik kom nog veel in het Vondelpark. Maar niet meer op de grote speelplaats. Wel in het theepaviljoen dat nu het karakter heeft van een openlucht kroeg. Dat bevat me veel beter.

Herinneringen: wat doe je ermee? Het zijn net druppels op een vette plaat, die alle kanten op rollen. Mijn herinnering is een vette plaat van 86 jaar die barst van de ronde druppels. Je krijgt er niet echt vat op. Je staat erbij en kijkt ernaar. Soms met een grijns, dan met wat schaamte, dan met pijn en verdriet. Soms ook met een intense boosheid die niet verdwijnt.

Maar het meeste kan ik bezien met een intense dankbaarheid, waarbij je jezelf in je binnenste tegen je hoort roepen: 'Jij bent een mazzelkont, Brautigam!'

Ik ben nu 87. Ik hoop nog lang 'mazzelkont' te blijven. Eerlijk waar!

• *Harris Brautigam*

En verder in dit nummer: **2** Een knipoog van je vader | **3** Bericht uit de VA | **3** Voorgangers uit De Duif gaan stroomopwaarts | **4** Aantal daklozen in LA 5 à 6 keer hoger dan hier | **4** Vredesvlucht Pinksteren | **5** Stroomopwaarts, zomerserie 2017 |

*** **Het Groene Licht en alle overwegingen zijn op www.deduif.net als PDF beschikbaar**

Nr 4 - 16 juli 2017

Het volgende nummer verschijnt op 10 september. Inleveren kopij uiterlijk tot 29 augustus.

Vieringen en voorgangersrooster

Aanvang zondagsvieringen 10:30 uur

23 juli	Jonne Meij
30 juli	Marc van de Giessen
6 aug	Marina Slot
13 aug	Hans Ernens
20 aug	Diana Vernooij
27 aug	Jan Meijer
3 sep	Marc van de Giessen
10 sep	Startzondag - 'Augustinus' Gastvoorganger Bart-jan van Gaart
17 sep	Hans Ernens (vredesvlucht)

Agenda

23 juli t/m 3 september Zomervieringen

Het koor is op vakantie.
Muzikale invulling naar smaak en onder regie van de voorgangers

Inrichten kerkruinte

16 juli	Harry, Gerrard
23 juli	Harry, Diana
30 juli	Harry, Hans en Rui
6 aug	Harry, Jos
13 aug	Harry, Sabine en Fred
20 aug	Harry, Thea, Liesbeth
27 aug	Harry, Gerrard
3 sep	Harry, Diana
10 sep	Harry, Hans en Rui
17 sep	Harry, Jos

Sluiten gebouw

16 juli	Bert
23 juli	Natalie
30 juli	Liesbeth
6 aug	Natalie
13 aug	Fred
20 aug	Gerrard
27 aug	Fred
3 sep	Gerrard
10 sep	Bert
17 sep	Henk

Als je verhinderd bent, ruil dan zelf...

...en geef het ook aan mij door wie er voor jou in de plaats zal komen.

• *Henk Kemper*

Hartelijk Gefeliciteerd

17 juli	Liz Blankert
2 aug	Tineke Berger
	Holke-Hans Boersma
	Loet Meeuwissen
8 aug	Chris Eijlders
	Joachim van der Marck
15 aug	Gerrard Boot
	Bert van der Meer
17 aug	Ruben Gransjean
18 aug	Abel van der Meer
	Charlotte Priester
19 aug	Jamie Kraan
20 aug	Noëlle Kraan
24 aug	Jonne Meij
26 aug	Henk Kemper
30 aug	Eric Priester

Colofon

Het Groene Licht is een uitgave van de Stichting De Duif. Verantwoordelijk voor de inhoud is de redactie: Hortense Ghijs, Angela van der Marck en Hans Ernens. Eindredactie: Dorien Gransjean-Eldering. Indeling: Freek van der Marck. Eindvormgeving: Fred Vos. - HGL is onder andere een podium voor discussie. Ingezonden stukken zijn welkom, maar de redactie behoudt zich het recht voor van niet plaatsen en inkorten.

Adressen

- Stichting De Duif
- Oecumenische Basisgemeente De Duif
- Stichting tot Beheer van De Duif
- Redactie Het Groene Licht
Postadres: Utrechtsedwardsstraat 7
1017 WB Amsterdam
e-mail: deduif@xs4all.nl
website: www.deduif.net
- Stichting De Duif, entree kerkzaal
Prinsengracht 756, 1017 LD Amsterdam
Telefoon: 06 45949624
Rabobank: NL20 RABO 0173 6297 92

Verzending HGL

Hortense Ghijs 020 6266155

Abonnement HGL

Door overmaken van € 20,00 per jaar op Raborek. NL20 RABO 0173 6297 92 ovv. Abonnement HGL wordt je postabonnee.

Hoe word ik aangeslotene?

Wie zich met de Duifgeloofsgemeenschap verbonden voelt, kan zich melden bij het bestuur met het verzoek in het register van Aangeslotenen te worden opgenomen. Aangeslotenen kunnen onder meer participeren in de democratische besluitvorming. Van hen wordt actieve deelname verwacht.

Jaardoel - maandcollecte

2017 - Kinderen van de voedselbank

Deze stichting zet zich in tegen de gevolgen van kinderarmoede in NL.

2016 - Liefdevolle massage bij kanker

2015 - The Dreamcatcher Foundation.

2014 - Hospice Kuria

Een knipoog van je vader

Tijdens onze laatste vakantie in Indonesië werd ik weer getroffen door de enorme tegenstellingen. Ook al ben ik tientallen keren daar geweest met Rui, als we samen wat slenteren door bijvoorbeeld de grote stad Yogyakarta, word je overvuldigd door contrasten.

Heerlijke geuren van de mooiste bloemen en de stank van de honderdduizenden scootertjes. Prachtige koloniale gebouwen en vieze troep op straat. Krakkemikkerige eetkarretjes en statige shopping malls. Het is er allemaal en krioelt de hele dag en avond door elkaar heen vergezeld van doordringende zanggebeden van de moskeeën, soms met 20-30 tegelijk door elkaar heen. Het lijkt de Indonesiërs niet te deren, ze zijn opgegroeid met alle contrasten, geuren en geluiden in de grote stad.

Niemand heeft honger, maar het contrast tussen rijk en arm is veel tastbaarder dan bij ons. Rijkdom laat zich zien, dure auto's met chauffeur, schitterende villa's met tig man personeel; in Indonesië is rijk echt rijk en dat hoeft je niet te verbloemen.

Zo ook omgekeerd, arm is ook echt arm. Je ziet de bedelaars vaak bij de stoplichten staan, met bijvoorbeeld jonge kinderen op hun arm. Zo slenteren ze door de immense hitte en hopen zo op wat kleingeld van de automobilisten. Of kleine peuters die met dito gitaartjes bij een stoplicht staan te pingelen en de ronkende auto's langs lopen in de hoop op wat muntjes.

Als westerling zijn dit soort beelden zeer schrijnend en ben je gauw geneigd iets te geven, maar onze familie in Indonesië waarschuwt voor georganiseerde bedelaars. Ouders en/of bendes die kinderen ronselen om te bedelen, die vervolgens per dag een (voor Indonesische begrippen) aardig bedrag ophalen. Door te blijven geven houd je dit soort onrechtvaardigheid in stand.

Op een middag lopen we door Yogyakarta en ik zie opeens op de stoep een oud slonzig mannetje die bedelt. Hij heeft geen benen en zit daar in de walm van het drukke verkeer. Alle waarschuwingen leg ik naast me neer, ik moet deze man iets geven. Er ligt een strohoedje naast hem met wat muntjes erin. (Een muntstuk van 100 Rupiah is 0,7 eurocent waard.) Ik pak zomaar een biljet van 50.000 (3,50 euro) en leg die in zijn hoed. Hij kijkt me ongeloofwaardig aan en pakt vervolgens mijn beide handen en zijn ogen glinsteren, de man is zeer dankbaar. Hij kan hier ruimschoots een paar dagen van eten.

'Is dit wel een goede daad?' vraag ik mezelf later af. Het is ongekend zoveel fooi te geven aan een bedelaar in Indonesië en ik weet dat dit niet gebruikelijk is om te doen. Het kan me niet schelen. Mijn vader kreeg op latere leeftijd ernstige slagaderverkalking en uiteindelijk zijn beide benen geamputeerd. Hij was mijn held; de onbeschrijflijke pijnen en vernederingen om beide benen uiteindelijk te verliezen en als half mens verder te moeten leven en toch door wilde gaan.

Ik word emotioneel en ben blij dat ik deze man dat geld heb gegeven. Mijn vader zou mijn actie zeker wel begrijpen. Sterker nog, ik haal zijn beeld bij mij naar boven en sta even stil terwijl ik hem in volle glorie even zie in mijn gedachten. En dan knipoogt hij, op die speciale manier, zoals mijn vader dat altijd deed.

Soms moet je gewoon spontaan doen wat je hart je ingeeft en dan is het goed.

- Hans Ernens

Bericht vanuit het bestuur, of beter:

Bericht vanuit de VA

Op 2 juli 2017, stemde de Vergadering van Aangeslotenen (VA) er mee in om de obligaties die de Duif bezit, te verkopen.

Er zal een bedrag (minder dan een zesde deel) apart worden gelegd om de lopende kosten voor een geruime tijd mee te kunnen aanvullen. De rest van het vrijkomende bedrag zal worden belegd in drie aandelenfondsen van de Triodos bank. Tot dit besluit heeft de financiële commissie en het bestuur geadviseerd. Bert legde een en ander uit aan de hand van een PowerPoint-presentatie. De aanwezigen op de VA gingen er unaniem mee akkoord.

De redenen om dit te doen zijn de volgende. Hoe dan ook is het voordelig om de betreffende obligaties nu te verkopen: de winst die nu (op basis van de huidige dagkoers) geboekt wordt, is hoger dan de waarde die over vijf jaar (wanneer de obligaties aflopen) zal worden uitgekeerd, vermeerderd met de gedurende die vijf jaren te betalen rente. Voorts past het beter bij de Duif om ons kapitaal te beleggen op een manier die bij een van onze doelstellingen past, namelijk de wereld proberen eerlijker, socialer te maken en schoon te houden. De mix van de drie fondsen van de Triodos bank draagt daaraan bij.

Verder werd gesproken over het verkopen van onze aandelen in Stadsherstel. Wij 'doen' niet zo veel met die aandelen. Ze leveren wel een (mooi) dividend op. Voorop staat onze goede relatie met Stadsherstel. Die relatie is prima en dat willen we graag zo houden. Als het zo mocht zijn dat Stadsherstel er bijzonder belang aan hecht onze aandelen in te kopen, dan horen we dat graag. Dat hebben we aan Stadsherstel ook kenbaar gemaakt. Vanuit de VA maakten enkelen kenbaar met verkoop toch moeite te hebben. De relatie met Stadsherstel, en het belang dat wij daarin hebben, vertegenwoordigt ook een emotionele waarde. Ten aanzien hiervan werd daarom nog geen besluit genomen. Wij wachten de reactie van Stadsherstel af, en komen daarmee op een volgende VA terug.

De financiële commissie en Bert werden speciaal bedankt voor hun werkzaamheden om tot dit besluit te kunnen komen.

Bij het begin van de VA werd al opgemerkt dat het bestuur hoopt komende vergaderingen minder aandacht te hoeven besteden aan de financiën, en weer meer aan de inhoud. Het leerhuis over Augustinus op vier woensdagen vanaf half september is wat dat betreft een mooi voorbeeld.

• *Gerrard Boot*

Voorgangers van de Duif gaan stroomopwaarts

Drie keer per jaar komen de voorgangers op een zaterdag bijeen. In juni waren we weer bij Marc thuis, waar we een prettige ontvangst en vergadering hadden. We hebben het op zo'n zaterdag over veel nuttige dingen voor de Duif, maar leiden het altijd in met een rondje over onszelf, hoe het ons vergaat – wat ons inspireert of bezighoudt. Vaak vinden we daar al opstapjes voor het thema van de serie die we deze keer moeten voorbereiden. In juni was het de zomerserie die op de rol stond. Marc had het over de nieuwe flow die hij had gevonden in zijn leven hier, na zijn buitenlandse avontuur met Machiel. Dus werd het, na wat brainstormen: stroomopwaarts. Zeven zondagen zonder koor geven we een thema mee over stromend water in alle betekenissen die we kunnen vinden. De flyer is inmiddels weer door Fred gemaakt. De tekst ervan staat in deze HGL op pagina 5.

Dan zijn er altijd op zo'n zaterdag nog wat andere, meer praktische zaken, te bespreken. Voorgangerschap met 8 voorgangers en meerdere gastvoorgangers betekent immers ook afstemming, langs elkaar heen schieten en elkaar weer vinden. Deze keer namen we nog eens goed met elkaar *Lees verder op pagina 4* ►

Overleden

Hanneke de Grootte - Wilms Floet

is op 22 juni 2017 overleden.

Hanneke werd geboren op 9 november 1937 en was weduwe van Peter de Grootte. Zij woonde op de Prinsengracht en kwam vroeger vaak in de Duif.

Op 29 juni werd afscheid van Hanneke genomen vanuit de Onze Lieve Vrouwe Kapel van het OLVG.

Zomerstop?!

Na een geweldig mooi seizoen mogen dirigent, pianiste en het koor rust nemen met een welverdiende vakantie.

De komende zeven weken genieten zij van een 'vrije zondag'.

We hebben met z'n allen een boel werk verzet. Leest u even mee wat er dit jaar de revue is gepasseerd. Natuurlijk alle zondagen, het kerstconcert, kerstnachtviering, het jubileum van Corrie Keijzer in het besneeuwde Heemstede en daar zelfs met oud-koorleden gezongen.

Je ziet veel vrolijke gebeurtenissen, maar we hebben ook verdrietige momenten gehad. Vorige maand bij de uitvaartdienst van Ans Visser kregen we ook hulp van oud-koorleden.

We zongen met de talentvolle pianist Bo de Myttenaere tijdens de doopviering van Seger Boersma. En zelfs hadden we tijd om liederen van de stoffige plank nieuw leven in te blazen.

We zijn al weer aan een nieuw lied begonnen, maar daarover later meer...

We kijken terug op een gezellig seizoen en gaan nu eerst heerlijk genieten van de zomer.

Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om Henk en Irina nog even in het zonnetje te zetten. Wat een toppers zijn het!

Henk en Irina: dank jullie wel. Zonder jullie hebben wij geen muziek.

Namens het koor, Henk en Irina wens ik iedereen een geweldige zomer.

Op zondag 10 september zijn wij weer fris, fruitig en vol energie terug.

• *Natalie Coenradi*
Coördinator Koor en Liturgie

Vredesvlucht Pinksteren

Op zondag, 4 juni, reikte Hans Erdmann de vredesduif uit aan Laurien Meuter, oprichter van de Tiny Miracles Foundation.

The Tiny Miracle is een in Nederland gevestigde stichting die in 2010 door Laurien Meuter werd opgericht, samen met haar neef Pepe Heykoop.

De stichting richt zich op het opheffen van armoede in een van de armste achterbuurten van Mumbai, de Pardeshi gemeenschap die grenst aan het red light district aldaar.

De stichting heeft de ambitie om deze kleine gemeenschap van 700 mensen in tien jaar tijd zelfredzaam te maken. De stichting ligt goed op koers. Rond het jaar 2020 behoort de Pardeshi gemeenschap tot de middenklasse.

In de afgelopen vijf jaar realiseerde de Tiny Miracle Foundation een succesvol businessmodel dat expertise verwierf om de toekomstige missie te realiseren: de cirkel van armoede doorbreken in elke gemeenschap, waar ook ter wereld.

Voor de volledige toelichting kijk op: <https://deduif.net/inspireren/vredesvluchten/>

Stroomopwaarts *Vervolg van pagina 3*

door wat onze verantwoording is als er een gastvoorganger is. Wij hebben immers het mandaat van de gemeenschap gekregen en wij horen de gemeenschap te kennen met alle geschreven en vooral ongeschreven regels. Na wat heen en weer praten vonden wij elkaar weer in het besef dat de gekozen voorganger de regie dient te hebben over de viering en dat hij (of zij) dus ook de gastvoorganger begeleidt en zoveel ruimte geeft als zij (of hij) denkt dat kan. Dat is ook ter bescherming van degene die we vragen – die kent misschien de gevoeligheden van de gemeenschap niet. Zo zal een oud-voorganger van de Duif alle ruimte kunnen krijgen en iemand van buiten minder. Achteraf daarover discussiëren hoort bij de Duif.

In september hebben we weer de volgende vergadering staan – dan wordt de adventsserie en Kerst voorbereid.

● *Diana Vernooij*

Dweilen met de kraan open - deel 2

Aantal daklozen in LA 5 à 6 keer hoger dan hier

In Nederland lopen er op iedere persoon die je herkent als dakloos, minstens 15 mensen rond die je niet als dakloos zou herkennen. In de VS, waar ik in het voorjaar was, vermoed ik dat het anders is, misschien zelfs wel omgekeerd

Het is lastig de juiste cijfers te verzamelen. De duizendtallen vliegen me om de oren. Uiteindelijk kom ik hierop uit. 3,5 miljoen mensen zijn dakloos (al dan niet met opvang) in de VS op 321.000.000 officiële bewoners. Dat is 1 op 92! Het Nederlandse equivalent zou 150.000 daklozen zijn! Het zijn er 'slechts' 31.000, volgens het CBS.

Iemand vertelde me dat in Los Angeles 1 op de 127 inwoners dakloos is. Ik kom overal andere cijfers tegen. Een Hollandse vriendin die ik bezoek, vertelt dat er op een bepaalde dag in januari daklozen worden geteld. Ik stel me er zoiets bij voor als onze tuinvogel-teldag. Ook zij deed mee met het tellen in haar buurt van het aantal buitenslapers. In heel LA zijn er 46.874 geteld op een dag in jan 2016, waarvan 75% zonder opvang. In de binnenstad waren dat 4.700 daklozen op straat of in shelters. Ik bereken met 3.900.000 inwoners dat dat 1 op 83 moet zijn. Maar ik lees dat in New York de dakloosheid het grootst is, 1 op de 113 inwoners, gevolgd door San Francisco met 1 op 125. Het aantal dat ik voor LA berekend heb, kan dus niet kloppen. Waarschijnlijk iets met verschillende wijken. 1 op 127 lijkt beter te kloppen.

Ter vergelijking bereken ik uit de losse pols wat we in Den Helder aan verhouding hebben. Ongeveer 75 daklozen op een doorsnee-nacht, in en buiten de opvang, op een aantal inwoners van 56.000. Dat is 1:750 waarvan 5% op straat.

Het aantal daklozen is hier dus 5 à 6 keer zo erg als bij ons. Maar dat is niet eens het belangrijkste verschil. In Noord-Holland (laat ik niet te makkelijk generaliseren) kan iedereen opvang krijgen. Dat driekwart van alle daklozen op straat leeft, kennen wij niet. Bij ons zijn er altijd een paar mensen die niet in de opvang willen of het tijdelijk te bont gemaakt hebben (lees: gewelddadig waren). In de VS start de opvang op straat, of bij de Midnight Mission: op hun binnenterrein. In Nederland kan je worden opgevangen, direct na verlies van je woonplek. Een uitkering zet mensen weer snel in hun zelfstandigheid. Dat is er veel minder in de VS, afhankelijk van de staat waar je woont en je eigen verzekeringen. Met een slechte of geen uitkering kan je zomaar ineens alles kwijt zijn. In Nederland hoef je niet zover terug te vallen, dat je op straat tussen dealers en geweld moet zien te overleven.

Het programma van Midnight Mission is intern, alles eigenlijk is intern. Dat is ook een verschil met Nederland waar veel samenwerking is, en dus ook veel langs elkaar heen werken. Daklozen betalen bij Midnight Mission niets voor hun verblijf en scholing. Ze krijgen ook geen zwerversuitkering, zoals bij ons. Maar doen ze niet mee aan het programma, dan belanden ze weer op straat. Daar is niets, behalve de foute vrienden, de gratis maaltijden en het overleven. De motivatie is sterker want de consequentie zwaarder. Als er ruimte is, kun je vanuit de binnenplaats doorschuiven.

Sport is verplicht; onderwijs, afgestemd op iemands niveau; werkzaamheden in de keuken, het huishouden, de beveiliging of elders in het pand; gezondheidszorg, drugsprogramma of therapie; persoonlijke begeleiding. Iedereen moet aan alles meedoen. Binnen 14 dagen crisisopvang, 92 dagen programma en nogmaals 92 dagen zou iemand gereed moeten zijn voor de arbeidsmarkt en zelfstandig wonen. Dat is dus binnen een half jaar. Werk vinden staat gelijk met de opvang kunnen verlaten. En dat zelfstandig wonen is een kamer in een pension, of een appartement met anderen delen. Echt zelfstandig wonen is te duur in deze stad voor gewone mensen.

In Nederland wordt hoog opgegeven van het Amerikaanse Housing First,

Van 23 juli t/m 3 september

Stroomopwaarts - Zomerserie 2017

In de zomer zoeken we het water op. Om te zwemmen, zeilen, roeien, of om gewoon te kijken naar de eindeloze glinsteringen op de golven. Water ontspant.

Ons leven is als een waterstroom. Vaak is het leven een draaikolk van iedere-dag-hetzelfde waar wij ons hoofd boven water proberen te houden. Soms staat het water stil, wordt het zwart en doods. Tegelijk is het leven een bron van steeds opborrelende energie en gaat het waar het niet gaan kan. Deze zomer kijken we naar de stroom van het leven om ons te bezinnen en onze koers bij te stellen.

Voor actuele informatie :kijk op www.deduif.net.
Aanvang vieringen: 10.30 uur. Kerk open: 9.45 uur

Dagthema's

23 juli – Jonne Meij

Leven scheppend water

Onze ziel stroomt als leven scheppend water, krachtig en onvoorspelbaar. Wee een schip dat geen stuurman kent, het gaat in de golven van de zee ten onder.

30 juli – Marc van de Giessen

Als een vis in het water

Wie heeft geen vakantieherinneringen van waterpret?
In het water spelen maakt je aan het lachen en laat je ziel dansen.

6 augustus – Marina Slot
mmv The Voice Company olv Robert Bakker

De Bron

Wij, mensen, kennen kracht, wijsheid, liefde, onrust, beweging, interesse. We leven in een woelige stroom van vreugde en verdriet – tot vervelens toe. Dat we beschikken over een bron, waaruit we kunnen putten, voelt zo rijk.

13 augustus – Hans Ernens

Boven water komen

Hee jij! Onzichtbare, je mag gezien worden!
Kom eens boven water en dans mee op het ritme van een zwoele zomer! Jouw lach is de zwemgordel op de rivier van het leven!

20 augustus – Diana Vernooij, mmv Paul Schaaps op gitaar

Zwart water

Als het leven zwart is, het licht er niet in kan doordringen, als je met alles wat jij doet je het niet helder kunt krijgen, wat doe je dan?

27 augustus – Jan Meijer mmv de Blijde Buren

Het water gaat waar het niet gaan kan

Wij bestrijden vaak andere stromingen dan de onze.
Maar andere stromingen zijn een bron van nieuwe ideeën.

3 september – Marc van de Giessen

Levend water

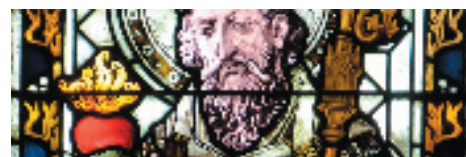
Water is leven, het reinigt en masseert de ziel.
In landen waar geen schoon drinkwater is, begrijpen de mensen de Bijbelse uitdrukking "levend water".
Stroom mee en laaf je aan levend water.

waar mensen een huis krijgen als basis, voordat er ook maar een ander programma begint. Het zou fantastisch werken, juist met de mensen die jaren op straat leefden. Ik vraag Omar ernaar, een social worker die met Housing First werkt. Ook zij kiezen de mensen met de zwaarste problematiek voor Housing First. Niks niet eligible. Maar er zijn wel degelijk eisen, zegt hij. En omdat mensen blij zijn met hun huis en beseffen hoe uitzonderlijk het is wat hen ten deel is gevallen, is hun motivatie mee te werken met een programma sterk. Ze willen hun huis niet kwijtraken.

Ik heb geen tijd meer om uit te zoeken hoe het zit met preventie, met snelle hulp voor verslaafden, programma's voor mensen die nog niet dakloos zijn, maar op het randje staan. Stimuleringsprogramma's zoals onze sociale diensten opstarten, sollicitatietrainingen, hulp bij het vinden van werk: programma's voor mensen als Olivia, die willen voorkomen dat ze dakloos raken – ik vraag me af of ze er zijn. En sociale woningbouw, bestaat dat ergens?

Het laatste jaarbericht (mei 2016, LAHSA) zegt dat het aantal daklozen in Los Angeles met 6,5% toenam. Erger is dat het aantal in de opvang met 9,4% afnam en het aantal mensen op straat met 5% toe. Dweilen met de kraan open, hier in de VS.

● Diana Vernooij

10 september

Startzondag seizoen 2017-2018

Voorganger: Bart-Jan van Gaart
Dagthema: Augustinus van Hippo,
kerkvader - een introductie op het leerhuis
'Augustinus'.

Data leerhuis 'Augustinus':

De woensdagen 13, 20, 27 september en
4 oktober

Locatie: De Duif, Utrechtsedwardsstraat 7,
1017 WB Amsterdam

Aanvang: 20:00 uur, duur: 2 uur

Kosten: € 30,- voor 4 avonden

Inschrijven?

www.deduif.net/inspireren/leerhuis